

художества, (зацѣты,) и ги обадн на чѣловѣцѣштѣ.

Томъ е подобенъ единъ разуменъ чѣловѣкъ, който така работи преди да ѿ започне, мисли добръ и предразсѣждава каква ще да стане, и каква ще ѿ бѣде сѣтнената. И понеже върше съ разумъ сичкитѣ си работы, не збѣркава, или и помалко збѣркава. Того ради за единъ таковъ кажатъ чѣловѣцѣштѣ, какъ той чѣловѣкъ върше Промислѣва работа.

А Епѣмидей са толкува: послѣ разсѣждаай, разсѣмѣвай, мислай: и таковъ беше Епѣмидей: не праваше като брати си, а ми се ѿа опаки. Прво направаше едно нѣщо, ачи послѣ мислаше, разсѣждаваше, и познаваше добръ, чи е злѣ станжло.

На тогова е подобенъ единъ лудъ и безуменъ чѣловѣкъ, който никогн не мисли отъ по напредъ що ще да прави, ами кога свърши нѣкоя работа, тогнѣ ѿ мисли, и познава каква е станжло, и разсѣмѣва добръ, чи е злѣ станжло, и злѣ ѿ е направилъ, и са кле (пишманъ) защо ѿ е направилъ: защо кой да е, кога непервоми не мисли, се збѣркава. За това праведно дѣматъ, какъ той чѣловѣкъ направилъ Епѣмидеѣва работа. и расказнѣто (пишманѣжѣ) е снѣх на Епѣмидеѣа.